

## POSTANOWIENIE

Dnia 29 stycznia 2014 r.

Sąd Najwyższy w składzie:

SSN Jarosław Matras (przewodniczący, sprawozdawca)

SSN Kazimierz Klugiewicz

SSN Eugeniusz Wildowicz

w sprawie J. H.

oskarżonego z art. 288 § 1 k.k.

po rozpoznaniu w Izbie Karnej na posiedzeniu

w dniu 29 stycznia 2014 r.,

wniosku Sądu Rejonowego w T. w sprawie II K .../13

w przedmiocie przekazania sprawy innemu sądowi równorzędnemu

na podstawie art. 37 k.p.k.

### **p o s t a n o w i ł**

sprawę przekazać do rozpoznania Sądowi Rejonowemu w S.

### UZASADNIENIE

Postanowieniem z dnia 10 grudnia 2013 r. Sąd Rejonowy w T. wystąpił do Sądu Najwyższego o przekazanie w trybie art. 37 k.p.k. niniejszej sprawy do innego równorzędnego sądu, wskazując, że oskarżonym jest były sędzia tego sądu, a obecnie sędzia Sądu Okręgowego w T.

Sąd Najwyższy zważył, co następuje.

Wniosek Sądu Rejonowego w T. jest zasadny. O ile argumentacja zawarta w uzasadnieniu postanowienia co do tego, iż przekazanie sprawy w trybie art. 37 k.p.k. stworzy „lepsze możliwości do jej trafnego rozstrzygnięcia” w żadnej mierze nie tłumaczy wystąpienia z przedmiotowym wnioskiem, a wręcz może wywoływać zdziwienie w kontekście podważania własnych kompetencji, to wydaje się, że

podkreślanie obecnego statusu oskarżonego służy do wskazania, iż rozpoznanie tej sprawy przez sąd, w którym oskarżony orzekał jako sędzia, przy pełnieniu obecnie obowiązków sędziego sądu wyższej instancji, może stwarzać podstawy do formułowania zarzutów o braku bezstronności sędziów orzekających w Sądzie Rejonowym w T., niezależnie od treści wydanego rozstrzygnięcia.

Tak identyfikując podstawę faktyczną wniosku trudno się z nią nie zgodzić. Dobro wymiaru sprawiedliwości, jako ujęta w art. 37 k.p.k. podstawa do odstąpienia od ustawowych reguł właściwości sądu, uzasadnia z reguły przekazanie sprawy innemu równorzędnemu sądowi w układzie, w którym obiektywny, postronny obserwator określonego procesu mógłby wyrażać wątpliwości i zastrzeżenia co do bezstronności sądu i obiektywizmu orzekających w sprawie sędziów. Niezależnie zatem od tego, iż zazwyczaj te zastrzeżenia lub wątpliwości nie dają żadnej podstawy do zanegowania subiektywnej bezstronności sędziów orzekających w danej sprawie, to już sam fakt pojawienia się takich zastrzeżeń i okoliczności, które stanowią ich podstawę, musi stanowić przedmiot oceny w kontekście przesłanki określonej w art. 37 k.p.k. Niewątpliwie sytuacja, gdy ustawowo właściwy sąd miałby rozpoznawać sprawę karną, w której oskarżonym jest były sędzia tego właśnie sądu, tworzy w sposób naturalny w odbiorze społecznym pole do rozważań, czy sąd będzie wówczas obiektywnie rozpoznawał sprawę. Celowym jest w takiej sytuacji przekazanie sprawy do innego sądu, aby nie stwarzać ryzyka negatywnej oceny określonego postępowania sądowego, a więc i tożsamej oceny wymiaru sprawiedliwości, nawet w oderwaniu od treści ewentualnego rozstrzygnięcia.

Z tych powodów sprawę należało przekazać do Sądu Rejonowego w S., uwzględniając nie tylko niewielką odległość od T., ale i to, iż sąd ten należy do okręgu sądowego Sądu Okręgowego w K.